

Bakalářská práce

Objekty a šperky inspirované integrací Vietnamců v České republice

Studijní program:

B0212A270001 Návrhářství

Autor práce:

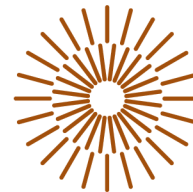
Khanh Linh Phamová

Vedoucí práce:

doc. Ludmila Šíkolová, M.A.

Katedra designu

Liberec 2023

Zadání bakalářské práce

Objekty a šperky inspirované integrací Vietnamců v České republice

Jméno a příjmení:

Khanh Linh Phamová

Osobní číslo:

T19000229

Studijní program:

B0212A270001 Návrhářství

Zadávací katedra:

Katedra designu

Akademický rok:

2022/2023

Zásady pro vypracování:

1. Rešerše na téma integrace Vietnamců.
2. Výtvarné návrhy.
3. Realizace modelů.
4. Zhotovení daných objektů a šperků.
5. Fotodokumentace.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování práce:

Jazyk práce:

tištěná/elektronická

Čeština

Seznam odborné literatury:

UHEREK, Zdeněk, Zuzana KORECKÁ a Tereza POJAROVÁ. Cizinecké komunity z antropologické perspektivy: vybrané případy významných imigračních skupin v České republice. V Praze: Etnologický ústav AV ČR, 2008. ISBN 978-80-87112-12-0

BITTNEROVÁ, Dana a Mirjam MORAVCOVÁ. Etnické komunity v české společnosti. V Praze: Ermat, 2006. ISBN 80-903086-7-8

Vedoucí práce:

doc. Ludmila Šikolová, M.A.

Katedra designu

Datum zadání práce:

4. října 2022

Předpokládaný termín odevzdání: 2. června 2023

L.S.

doc. Ing. Vladimír Bajzík, Ph.D.
děkan

Ing. Renata Štorová, CSc.
vedoucí katedry

V Liberci dne 3. dubna 2023

Prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně jako původní dílo s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Jsem si vědoma toho, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu Technické univerzity v Liberci.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti Technickou univerzitu v Liberci; v tomto případě má Technická univerzita v Liberci právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Současně čestně prohlašuji, že text elektronické podoby práce vložený do IS/STAG se shoduje s textem tištěné podoby práce.

Beru na vědomí, že má bakalářská práce bude zveřejněna Technickou univerzitou v Liberci v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

Jsem si vědoma následků, které podle zákona o vysokých školách mohou vyplývat z porušení tohoto prohlášení.

Poděkování

Děkuji své vedoucí bakalářské práce doc. M.A. Ludmile Šikolové za cenné rady a odborné vedení při zpracování bakalářské práce.

Dále bych chtěla poděkovat svým vrstevníkům, rodině a celému školitelskému kolektivu z Galerie N v Jablonci nad Nisou za spolupráci.

Anotace

Bakalářská práce se zabývá především integrací druhé generace Vietnamců a jejich komunikací mezi sebou a českými občany. Práce zdůrazňuje důležitost míry ovládnutí českého a vietnamského jazyka, jež ovlivňuje život mladých Vietnamců žijících v České republice. Práce se také zabývá ztrátou identity, která se nese až do dospělého věku a vzájemnou závislostí mezi vietnamskými dětmi a jejich rodiči, jež vzniká během dětství. Výsledkem práce je kolekce šperků a objekt na tělo.

Annotation

The bachelor thesis deals especially with integration of the second generation of Vietnamese people and their communication between each other and the Czech people. The thesis emphasizes the importance of capability of speaking Czech and Vietnamese which affects the lives of young Vietnamese people living in Czech republic. The thesis concerns a subject of identity loss and mutual dependence between Vietnamese children and their parents that has been created in childhood. Results of the work are jewelry collection and an object fitted to the body.

Klíčová slova

Integrace

Komunikace

Jazyková bariéra

Asimilace

Identita

Keywords

Integration

Communication

Language barrier

Assimilation

Identity

Obsah

1. Úvod	9
2. Rešeršní část	10
2.1. Rozdělení Vietnamců do generací	10
2.1.1. 1. generace (ekonomičtí migranti).....	10
2.1.2. 1,5. generace	11
2.1.3. 2. generace	11
2.1.4. 3. generace	12
2.2. Integrace Vietnamců v ČR.....	12
2.3. Komunikace.....	13
2.4. Vzájemná závislost	14
2.5. Identita	15
2.5.1. „Vietnamství versus Češství“	15
2.5.2. Identita českého Vietnamce	16
3. Realizační část	17
3.1. Inspirace.....	17
3.2. Myšlenková mapa	18
3.3. Skici a návrhy	20
3.3.1. Břímě	20
3.3.2. Komunikace.....	21
3.3.3. Identita.....	25
3.4. Postup práce.....	27
4. Fotografie výsledné práce	31
5. Závěr	36
6. Použitá literatura a zdroje	37
7. Zdroje obrázků	38

1. Úvod

Toto téma jsem si vybrala, jelikož je mi velmi blízké. Mladí Vietnamci se potýkají s problémy, které většina lidí nechápe nebo si jich není vědoma.

Ve své práci se věnuji způsobem rozdělení vietnamské menšiny žijící v České republice do jednotlivých generací. Zaměřuji se především na druhou generaci, která se v realizační části odráží.

Dále se zabývám problematikou v komunikaci, tedy odlišností českého a vietnamského jazyka. Jakým způsobem ovlivňuje způsob mluvení první a druhé generace Vietnamců. V práci se také věnuji ztrátou identity, protože vietnamské děti vyrůstají ve dvou světech, které mají velmi odlišné kulturní rozdíly. Dále řeším vzájemnou závislost mezi vietnamskými rodiči a jejich dětmi.

Pro realizaci šperků jsem využila materiály: mosaz, syntetická textilie, plexisklo, galvanizovaná síť, destilovaná voda, kytarová struna.

2. Rešeršní část

2.1. Rozdělení Vietnamců do generací

Vietnamskou menšinu je možno rozdělit do jednotlivých generací. Způsob a úspěšnost integrace u každé generace je odlišná a vždy má vliv na tu následující generaci. Rozdělení do jednotlivých generací umožňuje lépe rozlišit a pochopit Vietnamce žijící v České republice.

2.1.1. 1. generace (ekonomičtí migranti)

1. generace Vietnamců jsou ti, kteří se do Česka přistěhovali z Vietnamu a jejich mateřským jazykem je vietnamština. První vlna Vietnamců přijela do tehdejší Československé sociální republiky v rámci dohod o zaměstnávání vietnamských pracovníků v roce 1981, bez ohledu na jejich rodinný stav.

Vietnamští pracovníci obvykle bydleli po skupinách ve vymezených ubytovnách, což způsobovalo oddělení od ostatních českých spolupracovníků a obyvatel. Vedoucí těchto pracovních skupin byli také Vietnamci, kteří fungovali jako prostředníci v komunikaci na pracovišti i mimo ně. Snažili se rovněž si přivydělat jinými činnostmi jako byl prodej nedostatkového zboží a módního oblečení.^[1]

Na tuto generaci Vietnamců je často vzhlíženo jako na velmi pracovité lidi, což je většinou českým obyvatelstvem bráno pozitivně. Tento charakter se dále přenáší na pozdější generace a může mít i negativní. Vietnamci a většina asiátů z východní a jihovýchodní Asie jsou konzervativní a uzavření lidé, kteří se soustředí pouze na blaho své rodiny, a tak zanedbávají sebe a své zdraví.

Existuje zde tedy velký nátlak na *1. generaci rodičů Vietnamců*, kteří musí svojí přehnanou pracovitostí uživit svou původní rodinu ve Vietnamu a tu nově založenou v Česku. Tato závislost na rodině se poté přenáší na děti, které v dospělosti zaujímají pozici svých rodičů.

2.1.2. 1,5. generace

Do 1.5 generace patří většinou mladí Vietnamci, kteří se přistěhovali s 1. generací vietnamských rodičů. Integrace u těchto vietnamských dětí je mnohdy úspěšná, jelikož stále mají možnost se zařadit do školských systémů a jejich druhým jazykem se stává čeština. Hlavní roli v úspěšnosti začlenění do české společnosti jsou tzv. české tetičky či babičky. S nimi tato generace trávila značnou část svého života, jelikož rodiče neměli na své děti čas a museli vydělávat peníze.

Jsou určití jedinci, jejichž integrace se nezdaří vzhledem k velmi odlišnému prostředí, kultuře a jazyku. Tendence držet se pospolu se svými vietnamskými vrstevníky, kteří se také přistěhovali se svými rodiči a nekomunikace s českými vrstevníky, je jedním z důvodů neúspěšné integrace.

2.1.3. 2. generace

Vietnamci (neboli čeští Vietnamci), jenž se narodí v Česku, už jsou považováni za 2. generaci. Tito jedinci se potýkají s největšími vnitřními konflikty, protože v první řadě žijí a vyrůstají mezi dvěma velmi odlišnými kulturami. Fungují jako prostředníci mezi svými rodiči a okolním světem, poněvadž jsou bilingvní. Rodiče jsou tak velmi závislí na svých dětech a naopak.

Vytvářejí se problémy v komunikaci a pochopení nejen s Čechy, ale i s vlastními rodiči. Vzniká tak určitá jazyková bariéra, kdy tito prostředníci se častokrát ztrácejí v konverzaci a dochází tak k nedorozumění.

Čeští banáni

Mezi české banány patří Vietnamci, kteří mají blíže k české kultuře, mluví česky i vietnamsky, umí se začlenit do české společnosti a přizpůsobit se české etiketě. Navenek vypadají jako Vietnamci, ale uvnitř se cítí být Čechy.

2.1.4. 3. generace

Tato generace bude pravděpodobně více *počeštilá*. Značný počet této generace budou míšenci Vietnamce a Čecha (Evropana). Rodiče této generace umí plynule mluvit a psát česky a vietnamština pro ně bude spíše druhým jazykem. Mezi tyto rodiče patří i vietnamské páry druhé generace, jež umí vietnamsky pouze mluvit a čeština je jejich hlavní komunikační jazyk. Třetí generaci tak hrozí odcizení s vietnamskou kulturou.

2.2. Integrace Vietnamců v ČR

Vietnamci kladou velký důraz na rodinu. Úkolem ekonomických migrantů, kteří přijeli v první migrační vlně v 80. letech dvacátého století bylo vydělat si co nejvíce peněz, aby se postarali o svou rodinu zanechanou ve Vietnamu.^[2] Z důvodu jazykové bariéry a kulturních rozdílů se vytvářely vietnamské komunity, ve kterých dokázali fungovat zcela soběstačně, bez nutnosti se začlenit do českého obyvatelstva. Přestože tato první vlna Vietnamců byla po příjezdu podrobena několika měsíční výuce českého jazyka, žití ve vietnamských komunitách vedl k soběstačnosti a nepotřebnosti užívání českého jazyka a tak i k jeho postupnému zapomenutí. Na oficiálních jednání za ně jednal „zástupce“, tzv. tlumočnick nebo organizátor, který vyřizoval veškeré problémy komunity na českých úřadech.^[3] Integrace u této generace je považována spíše za neúspěšnou.

Vietnamské děti, které přiletěly z Vietnamu nebo se tu narodily, mají možnost se vzdělávat na českých školách, a tak se čeština stává jejich hlavním a nejvíce používaným jazykem. U dětí od 15 let a více, které neprošly českým školským systémem, je znalost češtiny nízká. Nemají příležitost ani motivaci se učit česky.^[4] Vietnamští rodiče z první generace, kteří kvůli své práci nemají čas na své děti, využívají tzv. českých tetiček či babiček, které během dne hlídají vietnamské děti. Pomáhají jim s úkoly a s rozvojem češtiny.

Vietnamci druhé generace, také čeští Vietnamci mnohdy mívají dvě jména, jedno vietnamské, jež využívá rodina a vrstevníci a jedno české, které používají na českých školách a mezi svými českými kamarády. Častým důvodem je obtížnost vyslovení a zapamatování vietnamského jména. Další možností je vytvoření přezdívky, která

vychází z vietnamského jména např. Nguyen - Nugy, Son - Sony, Linh - Linda. Příjmení zůstává vietnamské.^[4] Vstupní branou do české společnosti pro vietnamské dítě je tedy české školství a vzdělávání v něm.^[5] Nepřítomností rodičů a vlivem prostředí, ve kterém se vzdělávají a tráví nejvíce času, se dítě přirozeně stane součástí většinové společnosti a může přejímat její názory a zásady života.^[6]

2.3. Komunikace

Vietnamština oproti češtině má krátká jednoslabičná slova, a proto mají Vietnamci první generace tendenci zkracovat a zlehčovat ta česká. Časování a skloňování ve Vietnamštině neexistuje, tudíž se naučí česká slova v základním tvaru a používají je v každé větě ve stejném tvaru. Např.: „Ty blázen!“ Vietnamština ve své abecedě postrádá několik souhlásek, které čeština obsahuje. Jednou z těchto souhlásek je *z*. Je to nahrazeno tím, že ve vietnamštině se *d*, *r* a *g* vyslovuje jako *z*. Ukázkou je slovo *nevadí*, které Vietnamci čtou jako *nevazí*. Další problémy s výslovností českých slov dělají Vietnamcům shluky souhlásek a dochází tak k redukci písmena (např. *neska* místo *dneska*). Dalším problémem s vyslovováním hlásek je způsobeno umístěním některých hlásek na začátku či na konci slova. Příkladem je písmeno *p* ve slově *práce*, které Vietnamci vyslovují jako písmeno *b* s následným přidáním slabiky: *b-rá-ce*.^[7]

Mnohdy si Vietnamci zlehčují česká slova reinterpetací diakritického znaménka (např. *zachód* nebo *tabak*). Jelikož v češtině existuje spousta víceslabičných slov, mají tak tendenci k apokopě, tedy zkracování slova. Ukázkami těchto slov jsou především názvy měst: *Uhe* - *Uherské Hradiště*, *Ót* - *Ostrava*, *Doma* - *Domažlice*, *Ka* - *Karlovy Vary* nebo slova spojená s prací v prodejně: *pót* - *potraviny*, *tep* - *tepláky*. Chybný slovosled a zaměňování slovních druhů je dalším jevem vlivu vietnamštiny.^[8]

Čeští Vietnamci využívají tato upravená a zkrácená slova pro usnadnění komunikace se svými rodiči. Díky oblibě vietnamské kuchyně u Čechů se v České republice nachází spousta vietnamských restaurací, které nabízejí autentická jídla s vietnamskými názvy, které jsou pro Čechy obtížně vyslovitelné (např. *phở* - Fočko). Tato slova přejímají čeští Vietnamci i do své konverzace mezi svými vietnamskými vrstevníky, jelikož při rozhovoru mají sklon ke střídání českého a vietnamského jazyka.

Příklady modifikovaných slov:

- Kủ/Kurun - KČ
- sí - sýr
- ziki - díky
- fočko - phở
- không vazi/nevazi - nevadí
- điền, nước, plyn - elektřina, voda, plyn
- đi zachód - jít na záchod
- xe bus - autobus
- xe ô tô - auto
- Xù mớ - plísňoví Vietnamci (narážka na první vlna migrantů z Vietnamu)
- Ka - Karlovy Vary
- Ôt - Ostrava
- Doma - Domažlice
- pót - potraviny
- nájem rẻ - levný nájem

2.4. Vzájemná závislost

Už od dětství je povinností mladých Vietnamců pomáhat v rodinném podniku způsobem, kterým rodiče uznají za vhodné. Většinou se jedná o prodej u pokladny, *hlídání* zákazníků, skladování či dovážení zboží.

Jak už bylo zmíněno, první generace vietnamských rodičů není schopna ovládat český jazyk, což způsobuje neschopnost komunikovat s českými občany a řešit úřední záležitosti či jakékoliv služby vyžadující český jazyk. To znamená, že se velmi často musí obracet na své děti, které musí tyto věci řešit za své rodiče. Tito mladí Vietnamci se tedy stávají prostředníky mezi svými rodiči a českou společností, což vytváří jakési břímě při dospívání.

Na oplátku rodiče dětem zaplatí to nejlepší studium a později jim zajistí obydlí pro svou budoucí rodinu. Rodiče finančně zajišťují své děti až do doby, kdy jsou schopni se o sebe samy postarat. Ve stáří je obvyklé, že se rodiče nastěhují do rodiny

svých dětí, kde se o ně postarají až do své smrti. Vietnamské rodinné vztahy jsou velmi blízké a vztahují se i na příbuzenstvo. Vytvářejí mezi sebou silné pouto a navzájem si pomáhají.

2.5. Identita

Přestože se každý narodí se specifickými geny, které utvoří jakýsi *exteriér*, *vnějšek*, *vzhled* osoby, neznamená to, že to také tvoří jejich *vnitřek*, tedy identitu. Identitu utváří tři vnější podněty: rodina, škola a vrstevníci. Problémy v každodenním životě, např. v komunikaci s rodinou nebo se školou jsou mnohokrát spojeny s problematikou integrace a identity.^[9]

2.5.1. „Vietnamství versus Češství“

Vietnamské děti žijí ve dvou světech. Český svět prezentuje školu a české vrstevníky a ten vietnamský prezentuje rodinu a vietnamské přátele a příbuzné. Děti obvykle používají dvě jména pro každý z těchto světů. Míra přijímání a odmítání těchto světů se u každého dítěte liší.^[10]

Přestože svým postojem mají tendenci odmítat *vietnamství*, musí se vyrovnat s tím, že jsou na svých vietnamských rodinách sociálně i ekonomicky závislí a naopak. Tak si musí samy vyřešit svůj vnitřní rozpor, který se někdy může obrátit v tichý odpor vůči rodině.^[11]

2.5.2. Identita českého Vietnamce

Za českého Vietnamce můžeme považovat Vietnamce druhé, případně jeden a půlté generace, kteří bojují se svým „vnitřním rozporem“ a snaží se najít svou identitu ve dvou kulturách ve které vyrůstají. Česká blogerka Do Thu Trang skvěle znázorňuje pocity, potíže, problémy, zvyky a návyky ve svém článku „*Jsi český Vietnamec, když:* ”.

mixuješ češtinu a vietnamštinu podle toho, jak ti to přijde na jazyk máš někde po Čechách, Moravě a

Slezsku českou “babičku, dědu, strejdu, tetu” a podobně

máš zkomolenou češtinu

máš zkomolenou vietnamštinu

bereš své české kamarády na “výlet” nebo “exkurzi” do SAPY

bereš své české kamarády na Pho a Bun cha

odsuzuješ komunismus ve Vietnamu

neznáš slova vietnamské hymny

paříš na Michala Davida a znáš text většiny jeho hitů

mluvíš vietnamsky s českým přízvukem

tvá angličtina bývá lepší než tvá vietnamština

stále opakuješ rodičům, že je ti fakt jedno, co na “to” řeknou ostatní

pod označením “u nás” jednou myslíš ve Vietnamu, jindy v ČR

neznáš ani jméno prezidenta ani jméno premiéra Vietnamu

víš, co je zač Létající Čestmír

zřejmě se jednou staneš občanem ČR

nejsi nejlepší v matice

nechceš se stát doktorem

směješ se vtipům o Vietnamcích

děláš vtipy o Vietnamcích.

Obr. 1 - Český Vietnamec ^[1]

3. Realizační část

3.1. Inspirace

Prvotní myšlenka pro inspiraci této bakalářské práce bylo *břímě* a pocity s ním spojené. Břímě pro mne vyjadřuje obrovskou odpovědnost, kterou nesu za rodiče. Velkou roli v tomto případě hraje neschopnost mluvit česky. Mnohdy se tak stávám prostředníkem mezi rodiči nebo příbuzné a Čechy.

Jedním z podnětů vyvolání pocitu břemene je tedy *komunikace*. Čeští Vietnamci vyrůstají v bilingvním prostředí mezi dvěma odlišnými kulturami. Přestože si prošla českým školským systémem, v komunikaci s Čechy častokrát dochází k nedorozumění. To může způsobovat odlišné chápání a zvyky, které jim své rodiče předali. K takovýmto nedorozumění dochází taktéž při komunikaci s Vietnamci první generace. Pro mne tyto jevy znamenají, že v prostředí mezi Čechy se cítí být více Vietnamcem a v prostředí mezi Vietnamci naopak Čechem. Podnětem problémů v komunikaci je tedy *ztráta identity*, která je také součástí v břemena.

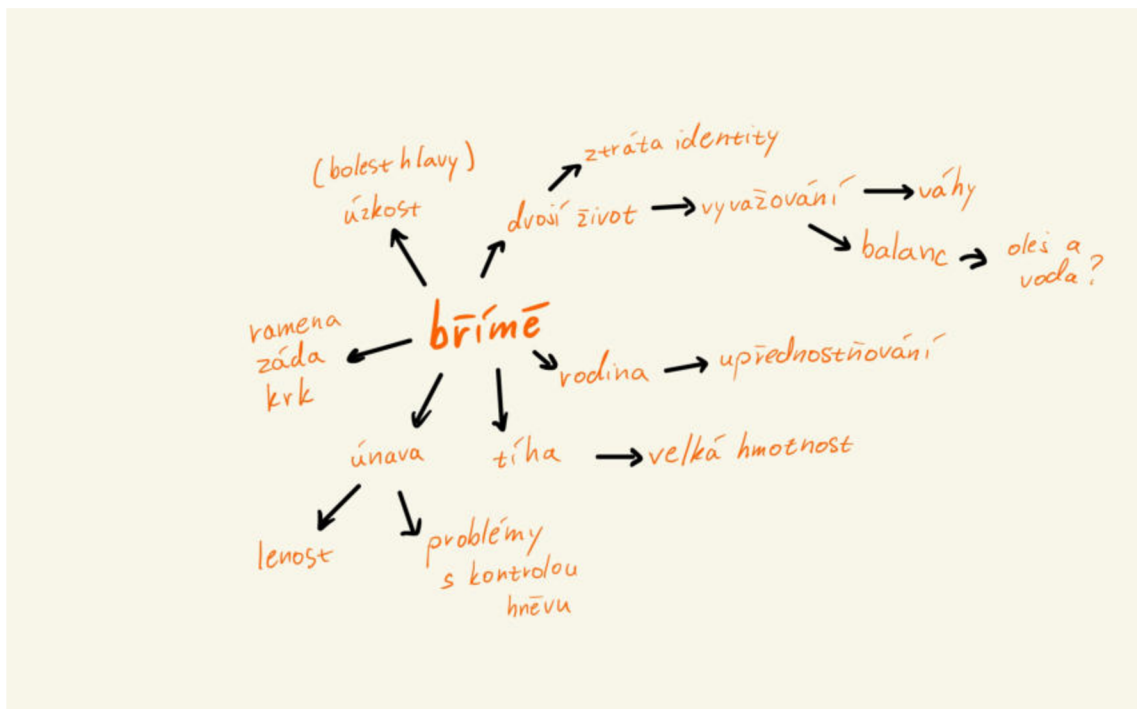
Inspirací jsou tři pojmy, které jsou se sebou úzce spojené: *břímě*, *komunikace* a *identita*.

3.2. Myšlenková mapa

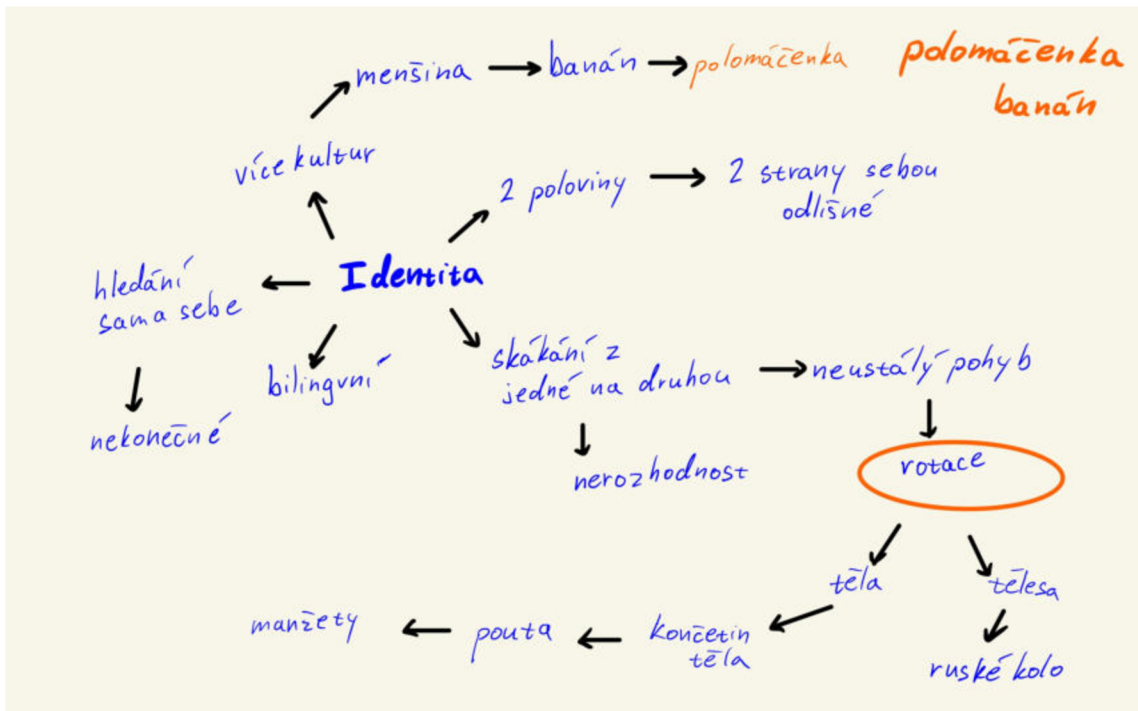
Myšlenková mapa mi umožnila se ustálit na tvaru se kterým jsem poté tvořila svou práci.

Obr. 3 - Myšlenková mapa: komunikace

Obr. 2 - Myšlenková mapa: Břímě

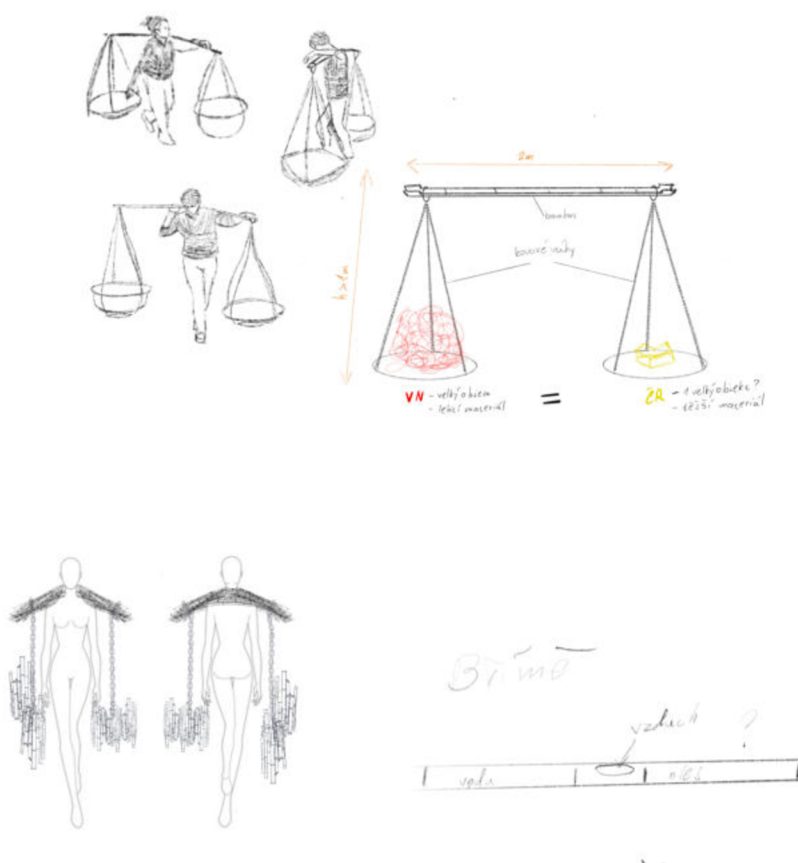
Obr. 3 - Myšlenková mapa: Identita

3.3. Skici a návrhy

3.3.1. Břímě

Vietnamské rodiny se často spoléhají na členy své rodiny a na příbuzenstvo, v nouzi se tak obrací o jejich pomoc. Příbuzenstvo a mé rodiče jsou na mne závislí při zajišťování a vyřizování osobních či věcných služeb a pomáhají v rodinném podniku je samozřejmostí. To vše vnímám jako ubírání svobody, což vytváří jakési emoční břemeno.

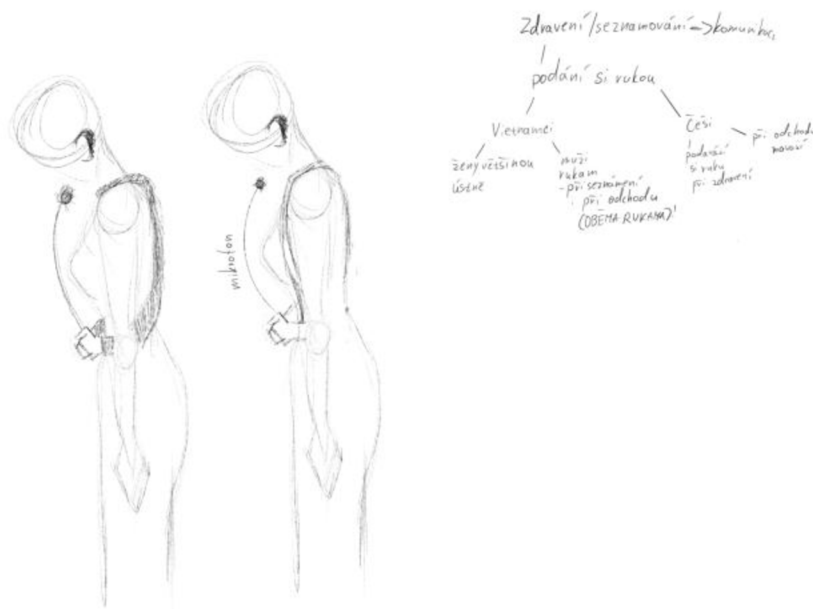
Břímě evokuje těžký objekt, který musíme s sebou nést. Vzpomněla jsem si na Vietnam, kde místní přenášejí na bambusových tyčích velké a těžké objekty, které jsou na koncích tyče zavěšené. Dochází zde také k vyvažování, což mě dovedlo k myšlence identity, kterou musím každodenně *vyvažovat/balancovat*.

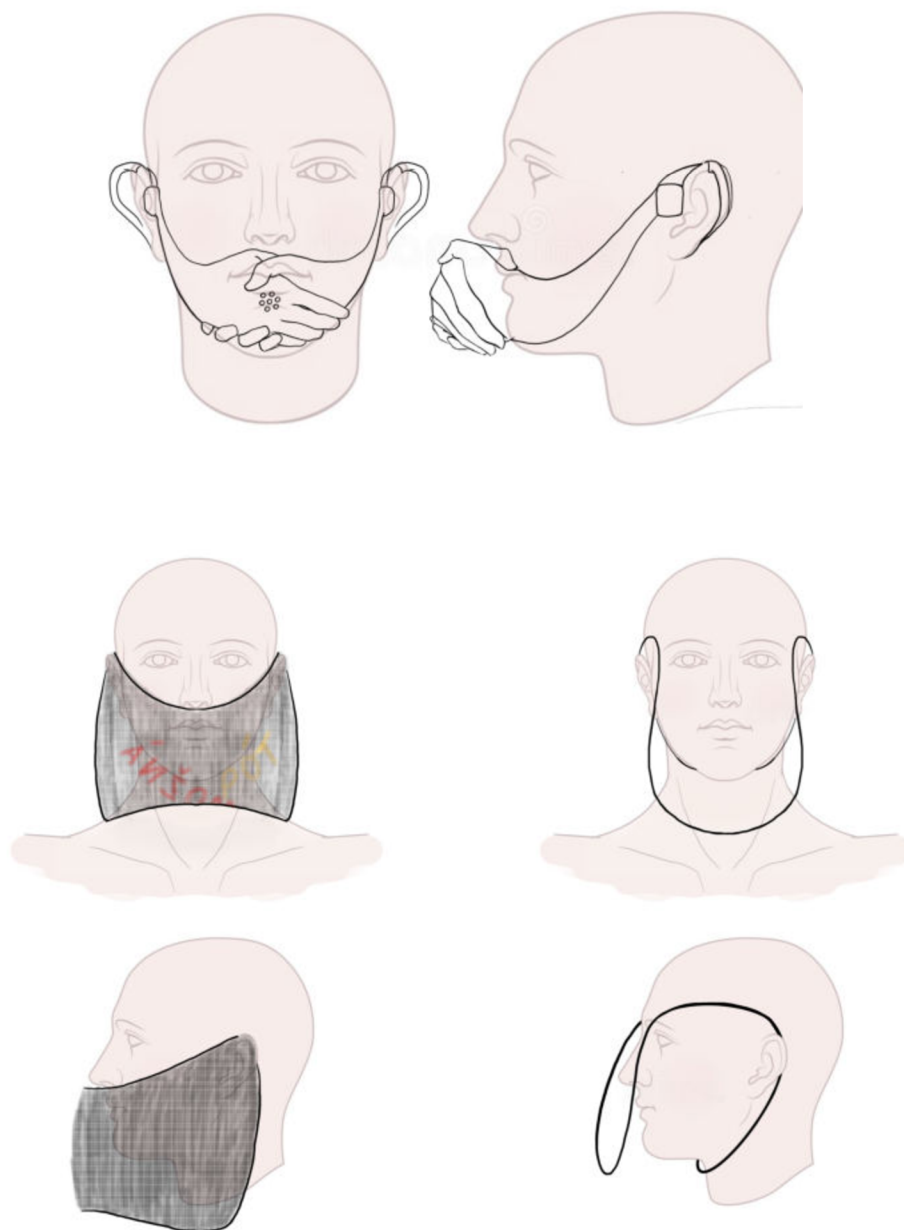
Obr. 4 - Skici: Břímě

3.3.2. Komunikace

Bilingvismus se na českých Vietnamcích projevuje sníženou slovní zásobou, zaměňováním definicí slovíček, neznalostí určitých frází nebo rčení. V osobním případě, zapomínám slova v češtině, která si ve vietnamštině pamatuji (a naopak), což zpomaluje a zadržává mou řeč. Při konverzaci si tedy musím v hlavě „filtrvat“ slova, abych dokázala správně sdělit svou myšlenku. V tomto případě jsem chtěla využít tzv. pop filtru na mikrofon, který chrání mikrofon před nechtěným závanům z vnějšího okolí nebo mimořádným změnám akustického tlaku při mluvení do mikrofonu.

Obr. 5 - Skica: Filtrování slov

Obr. 6 - Návrhy: Maska před obličej/pusu s filtrem

Obr. 7 - Návrh: prsten s filtrem

Dále jsem chtěla využít různých apokop, slangů, frází a upravených slov z obou jazyků, které čeští Vietnamci používají v komunikaci s Čechy a s Vietnamci z první generace. Inspirovala jsem se informačními vývěsními tabulemi vietnamských obchodníků potravin.

Obr. 9 - Návrh: Textilní vzor

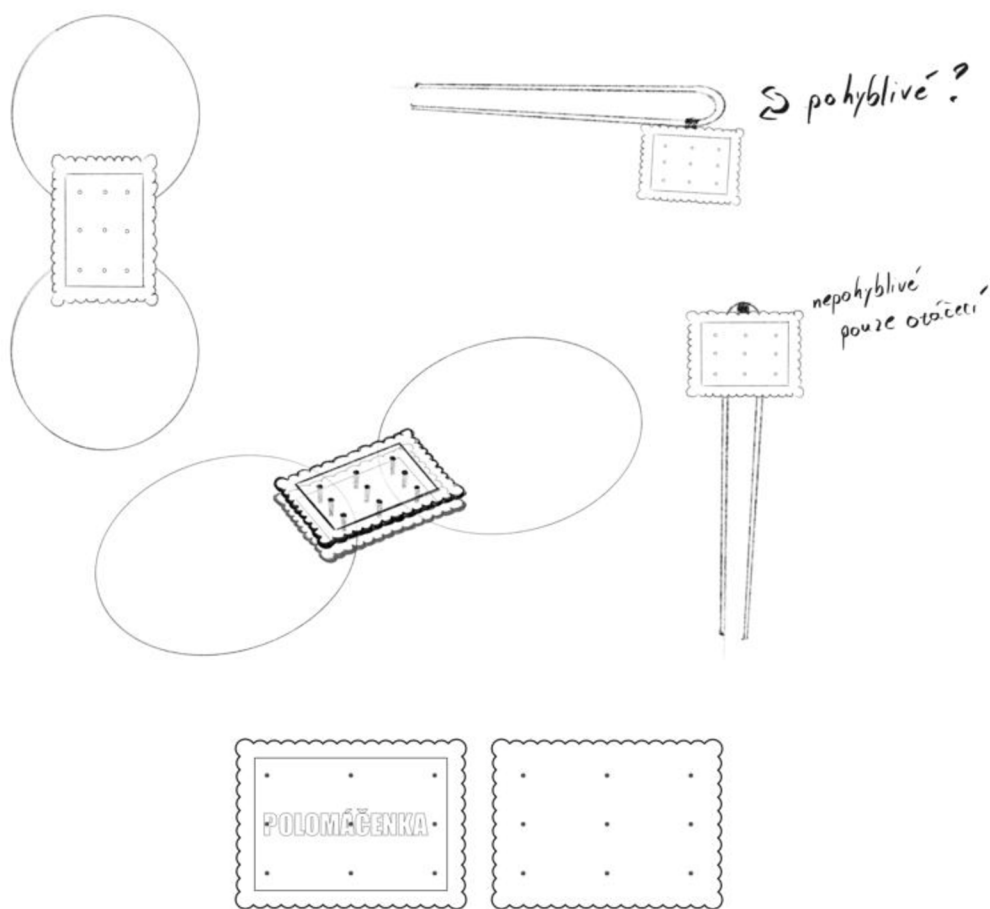
Obr. 10 - Návrh: Textilní vzor

3.3.3. Identita

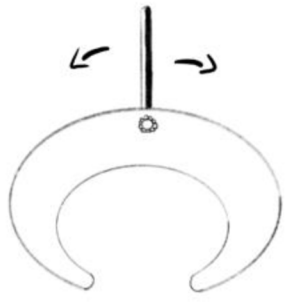
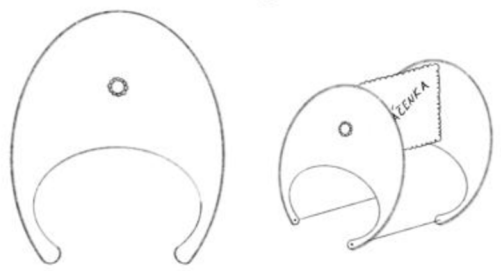
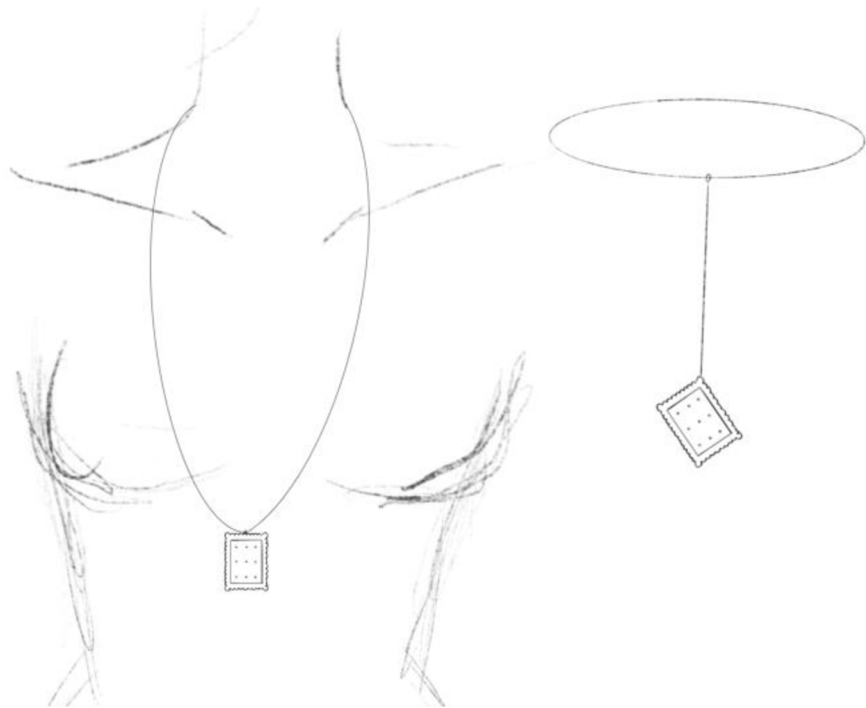
Vyrůstání ve dvou odlišných kulturách pro mne znamenalo, že jsem se nedokázala zcela zařadit ani do jedné z nich. Snaha zapadnout do obou kultur je příčinou mého vnitřního rozporu, kdy pociťuji, že mezi Čechy se cítím být víc Vietnamkou a mezi Vietnamci naopak Češkou.

V Česku se používají názvy českých potravin, pomocí kterých můžeme rychle a snadněji popsat člověka jiné rasy. Někteří to vnímají jako rasismus, někteří zase jako vtipnou narážku. Pro inspiraci jsem si vybrala slovo *polomáčenka* vyvozené ze sušenek Polomáčené, kdy sušenka je namočená pouze z jedné poloviny v čokoládě. Slovo polomáčenka tedy naráží na míšence dvou odlišných ras.

Pro mne je polomáčenka symbolem pro dvě poloviny mé osobnosti, jsem napůl Vietnamka a napůl Češka.

Obr. 11 - Návrhy: Polomáčenka

Obr. 12 - Návrhy: Polomáčenka

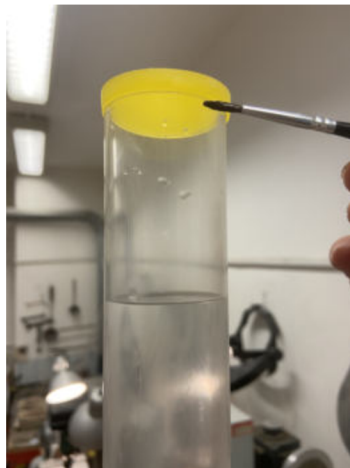
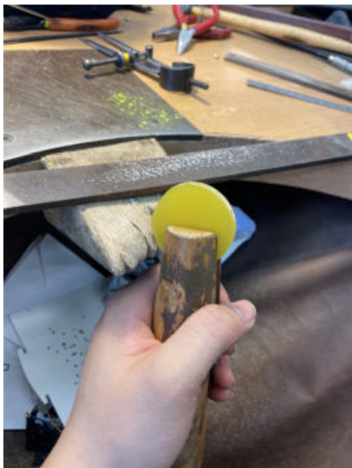
3.4. Postup práce

3.4.1. Dvojí břemeno

Dvojí břemeno je objekt na tělo, inspirovaný myšlenkou břímě. Objektem je dvou metrová trubka z plexiskla, naplněná destilovanou vodou. Vzduch v trubce vytváří bublinu, která se při vyvažování pohybuje ze strany na stranu.

Postup:

- Z barevných kusů plexiskla jsem si vyřezala a opilovala uzávěry pro trubici.
- Pomocí chemického sváření (acrifixem) jsem první konec trubice spojila s uzávěrem.
- Díky brusným houbám jsem dosáhla matného povrchu na trubici.
- Po zbroušení povrchu jsem do trubice nalila destilovanou vodu a druhý konec opět s uzávěrem.
- Nakonec jsem celý povrch zbrousila do žádoucího vzhledu.

3.4.2. Myšlenková filtrace

Z mé myšlenkové mapy jsem usoudila, že začnu pracovat s tvarem kruhu. Tento tvar jsem se snažila replikovat z mosazi, pomocí kulatých narovnaných drátů. Po experimentování na ručních valcnách jsem se ustálila na souměrném tvaru ze dvou kruhů.

Na tyto tvary jsem poté upevnila sublimačním tiskem potištěnou textílii. Dalším filtrem je síťovaná galvanizovaná síť.

Postup:

- Drát z mosazi jsem nejprve ožihala hořákem, díky kterému kov změkne.
- Po ožihání jsem si drát vyválcovala na pás, který jsem dále válcovala po svém obvodu. Tlakem na drát při válcování, docházelo k zakružování drátu do dvou kruhů.
- Oba konce drátu jsem přiletovala stříbrnou pájkou a vytvořila jsem tak souměrný tvar, který byl schopen se přizpůsobovat lidskému tělu.
- Za pomoci spon a nýtů z mosazi jsem upevnila textílii na tyto tvary.

3.4.3. Polomáčenka

Polomáčenky z plexiskla tvoří sadu šperků: 2 řetízky a 1 brož.

Postup:

- Návrh polomáčenek jsem si nechala laserem vyřezat a vygravírovat ve firmě TITAN - Multiplast s.r.o.
- Dvě polomáčenky jsem jednotlivě opilovala, tak aby se po spojení polomáčenek utvořila dírka, přes kterou jsem byla schopna provléct kytarovou strunu nebo jehlu na brož.
- Pomocí 2 mm tyčky z plexiskla, jsem „snýtovala” kusy polomáčenek „snýtovala” k sobě. Použila jsem acrifix (chemické sváření), který plexisklo rozleptá a umožnilo tak tyč s polomáčenkou spojit.
- Z nerezového drátu jsem vybrousila jehlu, kterou jsem poté ohýbem tupého konce jehly vytvořila zapínání pro polomáčenku.

4. Fotografie výsledné práce

5. Závěr

Bakalářskou práci jsem rozdělila do tří kategorií, které jsou se sebou úzce spojené. Zaměřila jsem se především na způsob komunikace a chápání českých Vietnamců. Dále ztrátou identity, se kterou se mnoho českých Vietnamců potýká, kdy se jednoznačně nedokážou zařadit ani do jedné z kultur. Zabývala jsem se problematikou závislosti vietnamských rodičů na svých dětem, která ubírá na svobodě mladých Vietnamců.

Tvorba této bakalářské práce mě velmi uspokojila a pomohla tak lépe pochopit sama sebe .

6. Použitá literatura a zdroje

- [1] HLAVATÁ, Lucie, Ján IČO, Petra KARLOVÁ, Karel KUČERA a Mária STRAŠÁKOVÁ. Dějiny Vietnamu. 2nd ed. Praha: NLN - Nakladatelství Lidové noviny, 2018, s. 423. ISBN 978-80-7422-496-6.
- [2] HLAVATÁ, Lucie, Ján IČO, Petra KARLOVÁ, Karel KUČERA a Mária STRAŠÁKOVÁ. Dějiny Vietnamu. 2nd ed. Praha: NLN - Nakladatelství Lidové noviny, 2018, s. 429. ISBN 978-80-7422-496-6.
- [3] ŠIŠKOVÁ, Tatjana. Menšiny a migranti v České republice: my a oni v multikulturní společnosti 21. století. Praha: Portál, 2001, s. 105. ISBN 80-7178-648-9.
- [4] BITTNEROVÁ, Dana a Mirjam MORAVCOVÁ. Etnické komunity v České republice. Praha: ERMAT Praha, 2006, s. 331. ISBN 80-903086-7-8.
- [5] BITTNEROVÁ, Dana a Mirjam MORAVCOVÁ. Etnické komunity v České republice. Praha: ERMAT Praha, 2006, s. 338. ISBN 80-903086-7-8.
- [6] BITTNEROVÁ, Dana a Mirjam MORAVCOVÁ. Etnické komunity v České republice. Praha: ERMAT Praha, 2006, s. 332. ISBN 80-903086-7-8.
- [7] KOMERS, Petr a Jitka SLEZÁKOVÁ. Čeští Vietnamci mezi dvěma jazyky: Vliv čeština na vietnamštinu a vietnamštiny na češtinu. Vesmír [online]. 2010, (89) [cit. 2023-05-28]. Dostupné z: <https://vesmir.cz/cz/casopis/archiv-casopisu/2010/cislo-4/cesti-vietnamci-mezi-dvema-jazyky.htm>
- [8] KOMERS, Petr a Jitka SLEZÁKOVÁ. Čeští Vietnamci mezi dvěma jazyky: Vliv čeština na vietnamštinu a vietnamštiny na češtinu. Vesmír [online]. 2010, (89) [cit. 2023-05-28]. Dostupné z: <https://vesmir.cz/cz/casopis/archiv-casopisu/2010/cislo-4/cesti-vietnamci-mezi-dvema-jazyky.htm>
- [9] KUTNOHORSKÁ, Jana. Multikulturní ošetřovatelství pro praxi. Praha: Grada, 2013, s. 55. ISBN 978-80-247-4413-1.

[10] BITTNEROVÁ, Dana a Mirjam MORAVCOVÁ. Etnické komunity v České republice. Praha: ERMAT Praha, 2006, s. 332. ISBN 80-903086-7-8.

[11] BITTNEROVÁ, Dana a Mirjam MORAVCOVÁ. Etnické komunity v České republice. Praha: ERMAT Praha, 2006, s. 333. ISBN 80-903086-7-8.

7. Zdroje obrázků

[1] <https://asijatka.cz/2013/03/06/ceskyvietnavec/>